

MOKYKLA, MOKYTOJAS IR RENGIMASIS MOKYTOJAUTI BŪSIMŲ PRADINIŲ KLASIŲ MOKYTOJŲ AKIMIS

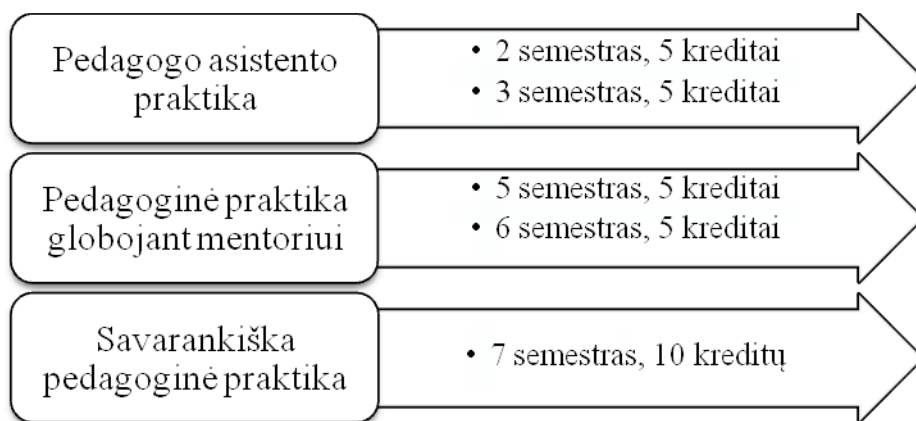
Rita Makarskaitė-Petkevičienė

Lietuvos edukologijos universitetas, Lietuva

Šiandien, kai Lietuvos visuomenę bandoma įtikinti prastu mokytojų rengimu, norisi sakyti: stebuklas, kad jis dar taip neprastai atrodo. Per 25 nepriklausomos valstybės metus keitėsi Vyriausybės, tačiau, atrodo, tik pastaroji savo programoje įvardijo, kad švietimas yra prioritetinga sritis, kad būtina atsigręžti į mokytoją ir didinti jo prestižą, kad mokytojų rengimui būtina skirti didesnę finansavimą. O kaip „gelbėti“ regionus, kur pradeda trūkti mokytojų? Olandai šią problemą išsprendė siųsdami ten geriausius mokytojus ir mokėdami jiems didesnę atlyginimą. Kažin, ką darysime mes?

Šiandien Lietuvoje dar yra ir gerų mokyklų, ir gerų mokytojų. Turime ir studentų, kurie studijodami į universitetą kukliai nurodo tik vieną studijų programą, pavyzdžiui, pradinio ugdymo pedagogiką. Kas tas studentas? Nevykėlis, kaip kartais bandoma įtikinti. Ar labai motyvuotas, turintis savo tikslą jaunas žmogus? Peržiūrėjus tokių studentų atestatus randi aukštus įvertinimus, tad neabejoti, kad jie galėjo rinktis studijas didesnę prestižą turinčiuose tiek Lietuvos, tiek užsienio universitetuose. Profesinius apsisprendimus padarę dar mokykloje, turėdami tikslą, jie renkasi studijas tėvynėje, studijuoja pedagogiką, nori mokytis 6–12 metų vaikus. Įsivaizduokite, kaip tokius studentus žeidžia pasakymai „Į LEU stoja tik tie, kurie niekur kitur neįstotų“.

Visgi, nors motyvacija labai svarbi, tačiau jos neužtenka norint tapti mokytoju. Pradinio ugdymo pedagogikos studijų programos studentai, ką reiškia mokytojauti, patiria nuo pirmo kurso. Šioje studijų programoje *Praktinės pedagoginės studijos* (30 kreditų) sudaro 3 dalių pedagoginę praktiką (žr. 1 pav.).

1 pav. Pedagoginės praktikos sandara.

Praktikos dalių turinys atliepia studijų eigoje augančias studento galimybes įsitraukti į mokinių ugdymo veiklas. Praktika prasideda bendra pažintimi su ugdymo institucija, pradinį klasių mokytojo darbą. Alikdami *Pedagogo asistento praktiką* studentai visą semestrą būna mokyklose vieną dieną per savaitę. Jie asistuoja mokytojams, vykdo mokytojo padėjėjo veiklas ir atlieka didaktikų dėstytojų skirtas užduotis. *Pedagoginės praktikos globojant mentoriui* metu didėja studento veiklos apimtis, jie veda pamokas ir dalyvauja neformalaus švietimo veiklose. 6 semestre studentai praktikoje būna 4 savaites ištiesai. *Savarankiška pedagoginė praktika* trunka 6 savaites, o dalį praktikos laiko (2 savaites) dirba visą mokytojo darbą: veda visas pamokas, dalyvauja renginiuose, bendradarbiauja su mokinių tėvais. Beje, ši praktikos modelį teigiamai vertina studijų programos ekspertavė užsienio specialistai.

Pedagoginės praktikos klausimai mokytojus rengiančiuose Lietuvos universitetuose nuolat yra tyrinėjami (Lamanauskas, Lukavičienė, Makarskaitė-Petkevičienė, 2014, 2016; Lamanauskas, Augienė, 2015) ir neabejotinai išlieka itin reikšmingu pedagoginių studijų struktūros ir proceso elementu.

Lietuvos edukologijos universitete pedagoginė praktika vykdoma mokyklose, su kuriomis universitetas yra sudaręs sutartis ir kurios atitinka praktinei pedagoginių studijų daliai vykdyti būtinus reikalavimus: turi aukštos kvalifikacijos mokytojus-mentorius; naudoja šiuolaikines ugdymo technologijas ir metodikas praktinėje veikloje; turi modernią materialiąją bazę; sudaro sąlygas ugdytis studento profesinės veiklos kultūrai.

Pradinio ugdymo studijų programos studentas, išėjęs į pedagoginę praktiką, komunikuoja ir konsultuojasi su mentoriu. Kartą per mėnesį vyksta pokalbiai su mokyklos direktoriumi ir / ar pavaduotoju ir praktiką kuriojančiu dėstytoju. Vienos dienos savaitėje praktikos (2, 3, 5 semestrai) specifika per semestrą leidžia geriau pažinti mokinių gebėjimus ir jų amžiaus tarpsnio ypatumus. Tai pakankamas laikas visapusiškai susipažinti su ugdymo įstaiga, jos mokymo(si) aplinkomis, patirti mokyklos klimatą. Praėjus dviem mėnesiams, toje pačioje mokykloje studentui parenkamas kitas mentorius ir dirbama kitoje klasėje. Taip leidžiama patirti veiklos skirtumus abiejuose centruose (1–2 kl., ir 3–4 kl.).

Praktikos dienoraščių analizė leidžia atskleisti, kaip būsimeji mokytojai vertina ugdymo įstaigą ir čia dirbančius žmones, ką galvoja apie savo kompetenciją, asmeninį tobulėjimą, kaip įgyja praktinės patirties, su kokiais iššūkiais susiduria.

Šiame straipsnyje pristatomas Vilniaus Prano Mašiotto pradinės mokyklos, kurioje praktiką atliko 5 trečio kurso studentės, atvejais.

Dienoraščių įrašai byloja apie pirmąjį studenčių susitikimą su mokyklos administracija, šioje mokykloje patirtus išpūdžius: *Tai jauki, tvarkinga, gan moderni mokykla. Pokalbis su mokyklos direktore bei pavaduotoja buvo labai šiltas; Mokyklos administracija maloniai mus priėmė, atsižvelgė į mūsų norus, svajones. Prieš kiekvieną praktiką būna jaudulys, kokią mokytoją, kokią klasę gausiu. Visada norisi, kad santykiai būtų šilti, kad į praktiką eitum su noru...; Mus pasitiko direktorė. Su ja pasikalbėjome jos kabinete. Prisijungė ir pavaduotoja. Pasiskirstėme klasėmis. Norėjau antrojų, juos ir gavau. Na, iš pirmo žvilgsnio direktorė pasirodė gera, atvira ir griežtoka. Ji mums aprodė mokyklą, palydėjo į klases. Labai nustebino, kad mokykloje nėra skambučio. Mokytojas pats stebi laiką, skelbia, kada bus pertrauka. Skambutis skamba tik po ilgosios pertraukos, kadangi per ją mokiniai dažniausiai žaidžia lauke. Merginos aprašo pirmąjį susitikimą su mokytoja-mentore ir mokiniais: Mokytoja labai nuoširdi ir pozityvi. Ji papasakojo apie savo mokinius, klases*

rezultatus; Gavau pirmųjų klases. Labai apsidžiaugiau, nes niekada neteko dirbti su pirmos klasės mokiniais. Įžengusi į klasę pamačiau geranoriškai nusiteikusių mokytoją, kuri mane iškart priėmė, o mokiniai žiūrėjo į mane didelėmis akutėmis, norėdami sužinoti, ką aš čia veiksiu; Pertraukos metu susipažinau su mokiniais. Sustojome ratu. Jie pasakė vardą, ką jie labiausiai mėgsta. Taip sužinojau, kad daugumai mokinių patinka matematika. Kiti vardino kitokius pomėgius: mėgstu žaisti futbolą, skaityti knygas, mėgstu žaisti su katinu. Tuomet prisistačiau aš. Mokiniais kilo daug klausimų ir kokių tik tų klausimų nebuvo... Kai kurios studentės į mokyklą praktikos dieną ateina gerokai anksčiau: Man patinka stebėti kaip vaikai renkasi į pamokas. Ar išsimiegoję, pailsėję, ramūs? Kaip iš ryto bendrauja tarpusavyje? Kas juos domina? Kokių buitinių problemų turi?

Dienoraščiuose išsamiai aprašytos mokyklos tradicijos, kurias studentės įsivardija kaip naująją, gerąją patirtį. Visuose dienoraščiuose rašoma apie „Zuikių mokyklėlę“, kuri birželio mėnesį vyksta būsiniams pirmokams: Čia specialistai bendrauja su mokiniais. Taip susipažįsta su mokiniu ir išsiaiškina, kuriems reikalinga pagalba. Tėvams, kurių vaikams reikia pagalbos, pasiūlo per vasarą atlikti pratimus, pažaisti lavinamuosius žaidimus. Kartu bendradarbiaujant sukomplektuojama klasė, kad į vieną klasę nepakliūtų keli tų pačių problemą turintys mokiniai ir nebūtų vienai mokytojai per sunku; „Zuikių mokyklėlei“ rengiasi ir mokytojai. Tėvams parodomos pamokos, kaip jų vaikai mokysis. Džiaugiuosi, kad šioje mokykloje visa tai organizuojama, nes tai naudinga ne tik mokyklai, bet ir mokiniams, jų tėvams. Vaikai susipažįsta su mokykla, su būsiniomis mokytojomis, todėl rugsėjo 1 d. ateina drąsesni.

Studentės pripažįsta, kad labai naudinga buvo susitikti su Vaiko gerovės komisija ir susipažinti su jos veikla. Būsiniams mokytojas stebino specialistų atvirumą ir geranoriškumą. Pvz.: Per šį 2 valandų susitikimą su specialistais daug sužinojau apie mokyklos gyvenimą, veiklą. Džiaugiuosi, kad mokyklos bendruomenė yra atvira ir su mumis dalijasi ir patirtimi, ir viskuo, kas dedasi mokykloje; Pokalbis su specialistais argumentuotas, su pavyzdžiais. Mes turėjome daug klausimų ir į visus sulaukėme atsakymų. Gera, kad specialistai taip dalijasi patirtimi. Šioje mokykloje aplinka yra puiki. Visi sąžiningi. Matosi, kaip profesionaliai atlieka savo darbą. Kita studentė daro apibendrinimą: Mokyklos sėkmės paslaptis – bendradarbiavimas, nuoširdumas, rūpestis bei veiklų pasiskirstymas.

Praktikoje studentės kaupia gerąją patirtį, kuriasi savąjį mokytojo tipą, stebi mentorių vedamas pamokas, analizuoja ir vertina tai, ką mokytoja veikia pamokoje, kaip organizuoja mokymosi procesą: Kaip sumaniai mokytoja pradėjo pamoką tema „Išdaiga“. Mokiniai turėjo atspėti pamokos temą; Šiandien mokėsi apie medžiagas, iš kurių pagaminti įvairūs daiktai. Klasėje buvo dėžė, kiekvienas mokėnis iš jos traukė daiktą ir įvardijo, iš ko pagamintas. Mokiniai buvo labai susidomėję; Labai patiko mokytojos gebėjimas ramiai kalbėti. Ji visai nekelia balso. Per kūno kultūros pamoką du berniukai ginčijasi, kuris kurį pastūmė, o mokytoja sako: „na, mes palauksime, kol jūs išsiaiškinsite“, „ar jau baigėte?“. Ir šias frazes taria ramiai. Visi mokiniai sužiūra į kaltininkus ir tie greitai nurimsta; Man patinka, kai mokytoja įsitraukia į veiklą. Atrodo taip, jog mokytojas su mokiniais yra draugas, lygus su vaikais. Šitai mokiniai jaučiasi drąsesni, aktyvesni; Mokytoja visą laiką skatino mokinių kūrybiškumą. Manau, kad mokytojos mokėjimas motyvuoti ir pagirti mokinius dailės pamokose yra ypač svarbus; Po kiekvieno mokinio pasisakymo, girdžiu mokytojos motyvuojančius žodžius („puiki idėja“, „išmėgink“ ir pan.). Savo refleksijose studentės fiksuoja ir tai, ko pasigenda, ką galėtų mokytojui patarti: Graži pamoka, tik joje

truko apibendrinimo. Taip norėjosi, kad mokiniai pvz., sukurtų sakinį su naujai išmoktais žodžiais; Pastebėjau, kad mokytojai kūno kultūros pamokose akcentuoja tik greitumą („laimės ta komanda, kuri užduotį atliks greičiausiai“). O kur tuomet taisyklių laikymasis? Ir dar pastebiu, kad šio amžiaus vaikai nemoka pralaimėti. Jei komanda estafečių rungtyje paskutinė – menkas džiaugsmas; Stebiu pamoką, ir matau, kada vienas metodas veikia, o kitas nėra efektyvus; Užfiksuojami ir kylantys klausimai: Kodėl per klasės mokytojo pamokas taisyklės veikia, o per dalykininko pamokas – ne? Kaip mokytojas turi bendradarbiauti su kitais mokytojais vardan savo ugdytinių?

Studentės ir pačios veda pamokas, jų akimirkos užfiksuotos nuotraukose (žr. 2 pav.). Taigi, kas sekasi, o kas ne, kokios mintys kyla baigus vesti pamoką byloja dienoraščio eilutės: *Jaučiuosi jau subrendusi stovėti prieš klasę ir jausti atsakomybę už savo veiksmus ir žodžius. Norisi, kad rezultatais būtų patenkinti ir vaikai, ir mokytoja, ir aš pati; Šioje pamokoje galėjau išbandyti kelis poveikio mokiniams būdus. Pajutau, kaip sunku mokytojai, turinčiai pirmąją klasę; Vedant šią pamoką jaučiausi drąsiai. Buvo įdomu pamatyti, kaip seksis mano suplanuota veikla mokiniams. Pamoka buvo vykusi, darbinga. Žinoma, pastebėjau ir tobulintinų vietų. Pamokos eigoje supratau, kad su mokiniais neaptariau veiklos taisyklių; Jaučiau malonumą čia ir dabar veikdama, priimdama sprendimus. Todėl vesdama matematikos pamoką mokiausi pati ir mokiau kitus.*

2 pav. Studenčių vedamų pamokų akimirkos.

Suprantama, dar labai stinga patirties, todėl kartais neišvengiama organizavimo nesklaidumų, tada mokomasi iš klaidų, nusistovi naujos mentorius ir studento darbo taisyklės. *Vienos suplanuotos užduoties nespėjau atlikti... Kvietimas ir ėjimas prie lentos užtruko ilgiau nei tikėjau; Mokytoja nutraukė mano veiklą, nes mokiniai prastai skaičiavo. Man buvo šiek tiek nemalonu. Mokytoja atrodė labai susierzinusi. Pasikalbėjusi su mokytoja, nurimau. <...> Su mokytoja sutarėme, kad pamokos planus jai siūsiu peržiūrėti iš anksto. Nors anksčiau buvome nutarę, kad pamokos planą aptarsime iš ryto; Nespėjome atlikti pratybų sąsiuvinio užduoties, kadangi vis dar sunkiai sekasi dirbti grupėse ir sugaištame nemažai laiko. Tačiau be grupinių darbų negalime, turime to mokyti; Vėsdama šią pamoką tikrai pasimokiau, įgijau neįkainojamos patirties. Pamačiau, kaip svarbu pažinti mokinius, jų darbo tempą, gebėjimus. Supratau, kad mokiniai dar neturi patirties kurti melodijas perkusiniaus instrumentais; Įsitikinau, kad mokinių kūrybinei veiklai reikia skirti mažiausiai 20 minučių. Tik tuomet bus pasiektas norimas kūrybos rezultatas. Žavi studentų savikritiškumas, gilumas, asmeninis augimas: Su mokytoja aptarėme mano pamoką. Tiek daug įvardijau pastabų. Mokytoja juokdamasi tarė, kad neturi ką pridurti, nes buvau įžvalgesnė už ją. Kaskart jaučiu, kaip tobulėju: laisviau kalbu, lengviau valdau klasę.*

Pastebiu, kad studentėms patinka iššūkiai. O jų pasitaikė! Štai kad ir susirgęs mentorius. *Pasilikusi viena su mokiniiais supratau, kad žymiai daugiau atrandu nei būdama su mokytoja. Kai šalia yra žmogus galintis padėti, yra lengviau, iškart gali gauti patarimą, o kai lieki vienas – viskas priklauso tik nuo tavęs. Esi priverstas priimti atsakomybę už savo veiksmus. Tokie iššūkiai padeda tobulėti ir mokyti. Kitas atvejis: Šiandien kelias pamokas vedžiau be jokio pasiruošimo, eksromptu, nes staiga susirgo mokytojos vaikas. Pamokos praėjo gan sklandžiai. Žinoma, jeigu būčiau pasiruošusi, būtų buvę dar geriau. Šiek tiek buvo sunku dėl klasės valdymo, kadangi buvo mokinių, kurie norėjo mane išbandyti... Pirmą kartą tvarkingai ir pietų reikalus, vedžiau mokinius į valgyklą, stebėjau, ar visi valgo. Kai tik kildavo klausimų, skambinau mokytojai. Džiaugiuosi, kad mokytoja visada atsakydavo ir problemos būdavo išspręstos. Studentėms svarbus draugiškas santykis su mokiniais, todėl jos nori teisingai išspręsti pedagoginę situaciją: Per paskutinę kūno kultūros pamoką teko mokiniams ir moralą paskaityti, t. y. priminti, kaip mokiniai turi elgtis pamokų metu. Tačiau po pamokų keli mokiniai manęs atsiprašė ir pasakė, jog iki kitos savaitės labai pasiilgs... Buvo netikėta. Maniau, kad šie mokiniai manęs nebeįnorės matyti. Tikėtina, kad jiems patinka teisingi žmonės. Turbūt ir patys nori tokiais būti.*

Teikdamos pagalbą vieniems ar kitiems mokiniams studentėms galėjo pritaikyti teorines žinias ir matyti kaip tai atrodo praktiškai bei turėjo galimybę geriau pažinti mokinius. Pavyzdžiui: *Padėdau berniukui. Negalvojau, kad antroje klasėje gali taip sunkiai sektis rašyti. Mokinys nejaučia sakinio ribų, nededa taškų, sakinį pradeda mažąja raide; Vienai mergaitei padėjau rašyti raides. Ji neturi jokių specialių poreikių, tačiau mėgsta simuliuoti ir darbus atlieka lėtai, jai trūksta motyvacijos; Vienam berniukui sunkiai sekėsi susikaupti ir atlikti užduotis, todėl likusią pamokos dalį aš dirbau su juo individualiai ir visas užduotis darėme kartu. Pastebėjau, kad mokinys raides pažįsta, tačiau nespėja dirbti klasės tempu. Jam reikia atskirai paaiškinti užduotį, gal net „pirštu pabaksnoti“ į sąsiuvinį, kad suprastų, ką reikia padaryti; Mokinys nepasitiki savimi. Jam buvo sunku: matė, jog kiti dirba toliau, o jis daro dar tik pirmąsias užduotis. Berniukas labai nervinosi ir pyko. Padėjau nusiraminti. Dirbome kartu ir jam pavyko; Džiaugiuosi, kad turėjau progą dirbti su tokiu vaiku, jį geriau pažinti. Man tai nauja patirtis. Pamokoje šiai mergaitei reikia daug*

dėmesio. Tai tikras iššūkis mokytojai tuo pačiu metu dirbančiai ir su kitais klasės vaikais. Po dviejų savaitių ši studentė rašo: *Vėl padedu mergaitei. Šiandien ji drąsesnė. Mes daugiau kalbamės. Džiaugiuosi galėdama jai padėti.* Kita studentė aprašo panašų atvejį: *Aš vėl dirbu su silpnesne mergaite. Matau jos pažangą. Ji jau stengiasi skaičiuoti pati. Tik ją reikia nuolat skatinti ir stebėti, kaip ji skaičiuoja.* Buvimas mokykloje, mokinių stebėjimas leidžia pastebėti ir mokinių išgyvenimus: *Valgykloje stebiu liūdną mergaitę. Ji nevalgo. Prisėdu šalia. Išsiaiškinu, kad neseniai ji neteko savo augintinio. Suprantu, kad reikia apkabinimo, paguodos, supratimo. Tai padėjo.*

Mokyklos gyvenime dalyvauja ir tėvai. Gerai, kad studentės pasisemia idėjų, kaip kurti bendruomenę įtraukiant tėvus į ugdomąją veiklą. *Šiandien pirmąją pamoką veda vieno berniuko mama. Smalsu buvo stebėti, kaip mama įdomiai skaito knygą. Atsinešusi advokato, teisėjo, prokuroro drabužius skatina suvaidinti teismo posėdžio situaciją. Tai neįkainojama patirtis.*

Dar viena svarbi gyvenimo mokykloje dalis – renginiai. Čia jų nemažai tradicinių: „Augu sveikas“, „Savaitė be patyčių“, „Košės diena“, „Apibėk apie mokyklą“. Pastarąjį renginį merginos vedė visiems mokiniams (žr. 3 pav.). *Kelis kartus parepetavome mankštą, kad visos penkios sinchroniškai vestume. Tuomet slėpėmės nuo mokinių, kad jie mūsų nematytų ir jiems būtų staigmena. Kai direktorė pranešė, kad dabar laikas mankštai, pasirodėme ir mes. Visi vaikai sureagavo „OOO!“.* Mokiniai atspėjo, kur yra jų mokytoja, šaukė jos vardą ir mojavo. Kartu darėme mankštą. Paskui bėgome apie mokyklą. Tada vyko estafetės. Šią dieną gavau daug naujos patirties.

3 pav. Studentės po renginio.

Dar kiekviena studentė po renginį vedė savo klasėje: *Reginys praėjo sklandžiai <...> Dar ir kitą savaitę kalbėjome apie rūšiavimą. Džiaugiausi, kad mokiniams patiko šis renginys, kad jis nebuvo tik pramoginis. Gerai, jog pasirinkau šią temą, nes atliekų rūšiavimas yra pasaulinio mąsto problema, tad būtina vaikus ugdyti nuo pat mažų dienų;*

Na, o dabar įdomiausia, kas nutiko šiandien. Tai mano surengtas renginys – „Mažųjų mokslininkų akademija“. Renginys užtruko dvi pamokas. Mokiniai buvo labai įsitraukę į veiklą, jiems buvo labai įdomu, kadangi dar nei karto eksperimentų nedarė. Renginys man pačiai buvo didelė patirtis, kadangi nieko panašaus dar neteko rengti.

Ir nors pasibaigus praktikos dienos daugelis studentų jausdavosi pavargusios („Po pamokų jaučiausi kaip citrina, atidavusi vaikams visas jėgas ir gerą nuotaiką, bet kartu jaučiau malonumą. Dabar jau žinau, ką reiškia būti mokytoja!), tačiau teigiamų emocijų, atradimų, matyt, niekas negali pakeisti. Jų žmogui tiesiog reikia!

Literatūra

- Lamanauskas, V., Makarskaitė-Petkevičienė, R., Lukavičienė, V. (2014). Improving pedagogical internship: A case of Lithuania. In: Boruta, T., Klim-Klimaszewska, A., Wiśniewska, M. (Eds), *Edukacija ku Przyszłości. Wyzwania i Zaniechania w Kształceniu Pedagogow, Tom 3*. Siedlce: Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, p. 153–167.
- Lamanauskas, V., Lukavičienė, V., Makarskaitė-Petkevičienė, R. (2014). Pedagoginė universiteto studentų praktika: privalumai, trūkumai, gerinimas. *Švietimas: politika, vadyba, kokybė / Education Policy, Management and Quality*, 1 (16), 4–7.
- Lamanauskas, V., Augienė, D. (2015). Universiteto studentų profesinė karjera: supratimo struktūra [University student professional career: understanding structure]. *Švietimas: politika, vadyba, kokybė / Education Policy, Management and Quality*, 7 (3), 106–117.
- Lamanauskas, V., Lukavičienė, V., Makarskaitė-Petkevičienė, R. (2016). The development of pedagogical internship: aspects of personal readiness, contents and conditions. *Organizacja pracy w instytucjach edukacyjnych: monografia wieloautorowa / [Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach. Wydział Humanistyczny ; pod redakcją naukową Aldony Grądzkiej-Tys, Ewy Jagiełło, Anny Klim-Klimaszewskiej]*. Siedlce: AKKA, 63–85.
- Pedagoginių praktikų reglamentas (2013). Lietuvos edukologijos universitetas. [Prieiga per internetą] file:///C:/Users/303-2/Downloads/doc.del%20leu%20ped.praktiku%20reglamento%2005%2027%20(1)%20(1).pdf

Summary

SCHOOL, TEACHER AND TEACHER TRAINING FROM THE PERSPECTIVE OF FUTURE PRIMARY TEACHERS

Rita Makarskaitė-Petkevičienė

Lithuanian University of Educational Sciences, Lithuania

Students of the study programme of Primary Education experience what it means to be a teacher as early as first years of their studies. Their practical pedagogical studies (30 credits) consist of a 3-part teaching practice: *Practice of Teacher Assistant, Teaching Practice under Supervision of Mentor* and *Independent Teaching Practice*.

The article discusses *Teaching Practice under Supervision of Mentor-I*, which was completed by the students in Semester 5. During their teaching practice the students observe lessons delivered by teachers and analyse them, teach lessons themselves, participate in activities of non-formal educational activities, familiarise with the school and its traditions, learn about support to school learners provided by the specialists working in the school and help school learners facing learning difficulties.

The article presents the case of Vilnius Pranas Mašiotas Primary School, where 5 third year students of the study programme of Primary Education had their teaching practice.

The analysis of practice diaries allows to reveal how teachers to be evaluate an educational institution and people working there, what they think about their own competency, personal development, how they obtain practical experience and what challenges they face during their teaching practice.

Key words: pedagogical studies, pedagogical internship, primary education.

Received 4 December 2016; accepted 15 December 2016

Rita Makarskaitė-Petkevičienė

PhD., Associate Professor, Department of Fundamentals of Education, Faculty of Education,
Lithuanian University of Educational Sciences, 39 Studentų Street, LT-08106 Vilnius, Lithuania.
E-mail: petkevicene.r@gmail.com